



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 359/2016
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., адвоката Д.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 243/14 од 29.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 842/15 од 20.10.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 07.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 243/14 од 29.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 842/15 од 20.10.2015. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 243/14 од 29.05.2015. године, окривљени С.Н., оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Наследници пок. оштећеног су са евентуалним одштетним захтевом упућени на грађанску парницу, док је окривљени обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 17.400,00 динара и трошкове обрачунате у паушалном износу од 8.000,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 842/15 од 20.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Н., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног С.Н., адвокат Д.Д., због повреду закона из члана 438. став 2.

тачка 1) и тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи наведену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе због наведеног кривичног дела или да обе нижестепене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног С.Н. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са образложењем да се исте заснивају искључиво на извештају о идентификацији папиларних линија иако у списима предмета не постоје ни фотографије нити записници о увиђају који би упућивали на постојање оваквих трагова. У захтеву бранилац указује да се у записнику о увиђају наводи да је фотографисано лице места од стране криминалистичког техничара, који је на вратима ормана изазвао трагове папиларних линија који су изузети и да ће бити послати ради репродукције, док се из налаза вештака изнетом на главном претресу од 27.05.2013. године, утврђује да постоји и траг папиларних линија на кутији од кекса, на којој је пронађен отисак палца леве руке, те је тако, према наводима захтева, налаз вештака супротан садржини записника, јер из записника о увиђају не произлази да је било какав предмет изузет приликом извршеног увиђаја. Како су нижестепени судови своју одлуку о кривици окривљеног засновали на доказима прикупљеним од стране полиције, а пре свега на пронађеним папиларним линијама, који докази нису презентовани ни суду ни одбрани, то се у конкретном случају, према ставу браниоца, ради о незаконитим доказима на којима се пресуда према одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, а без тих доказа не би била донесена иста пресуда.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Пре свега, чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом није засновано искључиво на записнику о идентификацији папиларних линија пронађених на лицу места, већ и на основу осталих изведених доказа наведених на стр.4, у трећем ставу образложење првостепене пресуде. Према записнику о увиђају, ПУ Нови Сад, ПС Врбас од 23.10.2009. године, криминалистички техничар је фотографисао лице места, а на вратима ормара је изазвао трагове папиларних линија који су изузети, уз назнаку да ће исти бити послати ради репродукције, а из извештаја о идентификацији папиларних линија Националног криминалистичко-техничког центра МУП-а РС, Одсек у Новом Саду од 02.12.2009. године, сачињеног од стране криминалистичког вештака С.С., произлази

да је један од трагова папиларних линија пронађен и фиксиран на вратима ормана несумњив идентичан отиску палца десне руке окривљеног. Стога су нетачни наводи захтева браниоца окривљеног да у списима предмета не постоји записник о увиђају, нити фотографије који указују на постојање трагова папиларних линија на лицу места.

Поред тога, саставни део криминалистичко-техничке документације МУП-а у Новом Саду од 23.10.2009. године, су фотографије положаја трагова папиларних линија пронађених приликом обављеног увиђаја, при чему записник о дактилоскопском вештачењу које је обављено по наредби судије Основног суда у Врбасу К 243/14 од 25.02.2015. године, садржи и фоторепродукције трагова папиларних линија пронађених и фиксираних на лицу места. Осим тога, записник о увиђају, извештај о идентификацији папиларних линија, криминалистичко техничка документација и записник о дактилоскопском вештачењу у току поступка нису доведени у сумњу имајући при томе у виду да су сачињени и потписани од стране овлашћених лица, који су на главном претресу испитана у својству сведока, односно вештака, а сви наведени докази су на сагласан предлог странака прочитани у доказном поступку на главном претресу, а бранилац окривљеног на исте није имао примедбе.

Стога, по налажењу овог суда поменути докази ни сами по себи, нити према начину прибављања нису незаконити, па су супротни наводи захтева браниоца окривљеног С.Н., оцењени као неосновани.

Питање оцене суда о веродостојности доказа није законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, па су без значаја наводи захтева браниоца којима се оспорава оцена наведених доказа од стране нижестепених судова и доводи у сумњу веродостојност онога што је у истима наведено.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да је захтев браниоца окривљеног у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да ниједна од побијаних правноснажних пресуда не садржи разлоге у погледу одлучних чињеница, што представља битну повреду одредаба кривичног постука из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.Н. у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.